Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1858.

Erste Abtheilung.

XXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 13. August 1858.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1858.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXVII.

Wydany i rozesłany dnia 13. Sierpnia 1858.

106.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 30. Juni 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 106, ausgegeben am 3. August 1858),

giltig für alle Kronländer mit Ausnahme der Militärgränze,

mit Nachtragsbestimmungen bezüglich der Gebühren für gerichtsärztliche Dienstleistungen.

Im Nachhange zu der Verordnung vom 17. Februar 1855, Nr. 33 des Reichs-Gesetz-Blattes*), betreffend die Gebühren für die, zu gerichtsärztlichen Zwecken verwendeten Sanitätspersonen, werden nachstehende Bestimmungen erlassen:

1. Die Verordnung vom 3. Juli 1854, Nr. 169 des Reichs-Gesetz-Blattes**), betreffend die Tag- und Meilengelder der Beamten bei den Kreis- (Comitats-) Behörden, bei den Gerichtshöfen erster Instanz und bei den Bezirks- und Stuhlrichterämtern, findet auf die, bei den Gerichtshöfen erster Instanz und bei den selbständigen Bezirksgerichten gegen Bestallung aufgenommenen Sanitätspersonen im Allgemeinen zwar keine Anwendung, es wird jedoch solchen Personen auf den, außer der Postroute gelegenen Nebenstraßen die Aufrechnung der Meilengelder nach der oben bezogenen Verordnung gestattet.

2. Die Vergütung der Reisegebühren dieses Sanitätspersonales erfolgt nach vorausgegangener buchhalterischen Adjustirung aus den betreffenden Amtsverlägen.

In Fällen der Verwendung von Gemeinde- oder Privatärzten zu Commissionen in Gerichts-Angelegenheiten ist jedesmal der Mangel von hierzu verfügbaren öffentlichen, das ist im Staatsdienste stehenden Sanitätspersonen, sowie der Umstand, daß im Commissionsorte selbst keine, zum Vollzuge der Verrichtung, um die es sich handelt, taugliche Sanitätsperson domicilirt, zu constatiren und zu bestätigen.

3. Halbe Commissionstage sind rücksichtlich der Gebühr als ganze Commissionstage anzunehmen, und hat eine Berechnung von halben Commissionsgebühren nicht stattzufinden.

Hierdurch bleibt übrigens die Bestimmung im Anhange zu dem Gebührentarife I. vom 17. Februar 1855 bezüglich der Beiwohnung bei einer gerichtlichen Hauptverhandlung (Gerichtssitzung) unberührt.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, XIII. Stück, Nr. 46, Seite 154.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, Erster Band, XXXIV. Stück, Nr. 174, Seite 472.

106.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 30. Czerwca 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 106, wydana dnia 3. Sierpnia 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

z postanowieniami dodatkowemi względem należytości za sądowo-lekarskie czynności służbowe.

W dodatku do Rozporządzenia z dnia 17. Lutego 1855, Nr. 33 Dziennika Praw Państwa *), dotyczącego należytości dla osób sanitarnych, użytych w celach sądowo-lekarskich, wydają się niniejszém postanowienia następujące:

1. Rozporządzenie z dnia 3. Lipca 1854, Nr. 164 Dziennika Praw Państwa **), dotyczące należytości dziennych i milowych dla urzędników przy władzach obwodowych (komitatowych), trybunałach piérwszéj instancyi i urzędach powiatowych i stolicowo-sędziowskich, w powszechności nie znajduje wprawdzie zastósowania do osób sanitarnych, przy trybunałach piérwszéj instancyi, tudzież przy samodzielnych sądach powiatowych za pewną płacą ustanowionych, dozwala się atoli osobom takim na drogach bocznych, zewnątrz gościńca pocztowego leżących, policzenie należytości milowych wedle rozporządzenia wyż przytoczonego.

2. Wynagrodzenie należytości podróżnych dla personalu sanitarnego nastąpi po uprzedniém buchalteryczném sprawdzeniu z dotyczących zasobów urzędowych.

W razie użycia lekarzy gminnych lub prywatnych do komisyj w sprawach sądowych każdego razu sprawdzonym i stwierdzonym być ma brak osób sanitarnych publicznych do tego przeznaczonych, to jest w służbie rządowéj stojących, niemniéj i ta okoliczność, iż w miejscu komisyi nie jest zamieszkałą żadna osoba sanitarna, do wykonania czynności, o którą idzie, uzdolniona.

3. Połowy dni komisyjnych liczone będą, co się tyczy należytości, jako całe dni komisyjne, a zatém policzenie należytości komisyjnych w połowie nie ma miejsca.

Niniejszém zresztą nie jest naruszone postanowienie w dodatku do taryfy należytości I. z dnia 17. Lutego 1855 r. względem przyzwania do głównéj rozprawy sądowéj (posiedzenia sądowego).

Baron **Bach** m. p. Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855, Oddział piérwszy, Zeszyt XIII, Nr. 46, stron. 154.

**) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział piérwszy, tom I, Część XXXIV, Nr. 174, stron. 472.

107.

Erlaß der Ministerien der Finanzen und des Innern und der obersten Polizeibehörde vom 12. Juli 1858,

gültig für das lombardisch-venetianische Königreich,

über die Einführung der besonderen Paßcontrole zur Verhinderung des Schleichhandels in den Gränzbezirken des lombardisch-venetianischen Königreiches gegen die See vom rechten Ufer der Etsch, gegen den Po, längs der Gränze gegen den Kirchenstaat, längs der Gränze gegen Modena und Parma, und längs der Gränze gegen den Canton Graubündten.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 107, ausgegeben am 3. August 1858.

108.

Verordnung des Handelsministeriums und des Armee-Ober-Commando vom 12. Juli 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 108, ausgegeben am 3. August 1858),

gültig für alle Kronländer, mit Einschluß der Militärgränze,

betreffend die Competenz zur Verleihung der Concessionen für den Betrieb der Dampfschiffahrt auf den österreichischen Binnengewässern.

In Folge der, mit Allerhöchster Entschließung vom 5. Juli 1858 herabgelangten Genehmigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät wird von dem Handelsministerium und dem Armee-Ober-Commando in theilweiser Abänderung der Handelsministerial-Verordnung vom 29. Jänner 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt 1858, VII. Stück, Nr. 22 *), und des Erlasses des Armee-Ober-Commando vom 5. März 1858 (Armee-Verordnungsblatt 1858, Nr. 11), ferner der in Folge der Allerhöchsten Entschließungen vom 20. October und 23. December 1854 erflossenen Handelsministerial-Verordnung vom 4. Jänner 1855 (Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 9 **), verordnet.

1. Die Concessionen zur Dampfschiffahrt auf der Donau sind für die Beschiffung dieses Stromes allgemein ohne Beschränkung auf eine bestimmte Strecke zu ertheilen und es steht diese Concessions-Ertheilung jener politischen Landesstelle, beziehungsweise jenem Landes-General-Commando zu, in deren Gebiethe das Unthernehmen seinen ordentlichen Standort hat.

2. Desgleichen steht die Ertheilung der Dampfschiffahrts-Concession für die übrigen Binnen- und Gränzgewässer des österreichischen Reiches, mit Einschluß der Nebenflüsse der Donau, auch, wenn die zu ertheilende Fahrtberechtigung auf mehrere Landesverwaltungs-Gebiethe sich ausdehnt, jenen politischen Landesstellen, beziehungsweise Landes-Ge-

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, V. Stück, Nr. 22, Seite 58.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, VII. Stück, Nr. 23, Seite 123.

107.

Rozrządzenie Ministerstw Skarbu i Spraw Wewnętrznych, tudzież Najwyższéj Władzy policyjnéj z dnia 12. Lipca 1858,

obowiązujące w Królestwie Lombardzko-Weneckiem,

o zaprowadzeniu osobnéj kontroli paszportowéj dla położenia tamy przemytnictwu w powiatach granicznych Królestwa Lombardzko-Weneckiego od morza po prawym brzegu Adydży ku rzece Padu, wzdłuż granicy ku Państwu Kościelnemu, wzdłuż granicy ku Księstwom Modeny i Parmy, tudzież wzdłuż granicy ku Kantonowi Gryzonów.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 107, wydaną d. 3. Sierpnia 1858.

108.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu i Nadkomendy Wojskowéj z dnia 12. Lipca 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 108, wydana dnia 3. Sierpnia 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, łącznie z Pograniczem wojskowém,

dotyczące kompetencyi do udzielania koncesyj na prowadzenie żeglugi parowéj na wodach śródziemnych austryjackich.

W skutek Uchwały Jego C. K. Apostolskiéj Mości. Najwyższém Postanowieniem z dnia 5. Lipca 1858 r. wydanéj, rozporządza Ministeryjum Handlu i Nadkomenda wojskowa, zmieniając w części Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 29. Stycznia 1858 r. (Dziennik Praw Państwa 1858, część VII, Nr. 22 *), tudzież rozrządzenie Nadkomendy wojskowéj z dnia 5. Marca 1858 (Dziennik rozporządzeń wojskowych 1858, Nr. 11), niemniéj rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 4. Stycznia 1855 r. (Dziennik Praw Państwa, część III, Nr. 9 **), wydane w skutek Najwyższych Postanowień z dnia 20. Października i 23. Grudnia 1854 r., co następuje:

1. Koncesyje do żeglugi parowéj na Dunaju udzielane być mają dla prowadzenia takowéj na rzece wspomnionéj ogólnie bez ograniczenia na pewne przestrzenie, a udzielenie koncesyi przysłuża téj władzy krajowéj politycznéj, względnie téj komendzie jeneralnéj krajowéj, w któréj okręgu przedsiębiorstwo ma zwyczajne stanowisko swoje.

2. Równie przysłuża udzielenie koncesyi do żeglugi parowéj na innych wodach pośrednich i granicznych Państwa Austryjackiego, łącznie z rzekami bocznemi Dunaju, nawet gdyby upoważnienie do odbywania żeglugi rozciągało się na kilka okręgów administracyjnych krajowych, tym politycznym władzom krajowym,

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Zeszyt V, Nr. 22, stron. 58.

**) Tamże, Rok 1855, Oddział piérwszy, Zeszyt VII, Nr. 23, stron. 123.

neral-Commanden zu, in deren Verwaltungsgebiethe die Unternehmung ihren Standort hat; doch berechtigen diese Concessionen fortan nur zur Befahrung der ausdrücklich darin benannten Wasserstrecke.

3. Der Instanzenzug gegen Entscheidungen der politischen Landesstellen geht an das Handelsministerium; gegen Entscheidungen der Landes - General - Commanden an das Armee-Ober-Commando, welche Behörden nöthigenfalls das gegenseitige Einvernehmen pflegen werden.

4. Die besonderen Vorschriften über die Gründung von Vereinen zum Betriebe einer Dampfschiffahrts-Unternehmung bleiben hiebei unberührt.

5. Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Kundmachung in Wirksamkeit.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

In Vertretung Seiner kaiserl. königl. Hoheit:
Freiherr von **Eynatten** m. p., F. M. L.

109.

Erlaß des Finanzministeriums vom 22. Juli 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 109, ausgegeben am 3. August 1858),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

womit die, bei der Einlösung der, bis einschließlich des Jahres 1856 ausgeprägten inländischen Silbermünzen von Seite der k. k. Gold- und Silber-Einlösungs- und Münzämter einzuhebende tarifmäßige Ausmünzungskosten-Vergütung bestimmt wird.

Mit Beziehung auf den Erlaß des Finanzministeriums vom 1. Juni 1858 (XXIII. Stück, Nr. 87 des Reichs-Gesetz-Blattes*) werden die k. k. Gold- und Silber-Einlösungs- und Münzämter angewiesen, bei der al Marco-Einlösung der, bis einschließlich des Jahres 1856 ausgeprägten inländischen Silbermünzen gegen Münzen der österreichischen Währung oder gegen sogenannte Levantiner Thaler als Ausmünzungskosten-Vergütung außer dem tarifmäßigen Schlagsatz nur die Probgebühren von den Parteien einzuheben.

Scheidgebühren oder sonstige andere Abzüge finden bei der Einlösung des bezeichneten kaiserlichen Münzgutes nicht Statt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXI. Stück, Nr. 87, Seite 301.

względnie komendom jeneralnym krajowym, w których okręgu administracyjnym przedsiębiorstwo ma siedzibę swoją; wszelako te koncesyje upoważniają tylko do odbywania żeglugi na przestrzeniach, wyraźnie tam wymienionych.

3. Tok instancyj przeciw rozstrzygnieniom władz politycznych krajowych idzie do Ministerstwa Handlu; przeciw rozstrzygnieniom jeneralnych komend krajowych do nadkomendy wojskowéj, które to władze w razie potrzeby porozumieją się wzajemnie.

4. Tém nie zmieniają się osobne przepisy o zawiązaniu towarzystw do prowadzenia żeglugi parowéj.

5. Rozporządzenie niniejsze bierze początek od dnia obwieszczenia.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

W zastępstwie Jego C. K. Wysokości:
Baron **Eynatten** m. p. F. M. P.

109.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 22. Lipca 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 109, wydana dnia 3. Sierpnia 1858),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

mocą którego ustanawia się taryfowe wynagrodzenie kosztów wybijania monet, mające być pobierane ze strony C. K. urzędów, złoto i srébro wymieniających tudzież menniczych przy wymianie monet srebrnych krajowych, aż łącznie do roku 1856 wybijanych.

Odnośnie do rozrządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 1. Czerwca 1858 (Część XXIII, Nr. 87 Dziennika Praw Państwa *) przekazane sobie mają C. K. urzędy złoto i srebro wymieniające tudzież mennicze, przy wymianie *al Marco* monet srébrnych krajowych, wybijanych aż łącznie do roku 1856 na monety waluty austryjackiéj lub na talary tak zwane Lewantyńskie, pobierać od stron oprócz taryfowéj ustanowy wybijania tylko należytości próbiercze.

Należytości topienia ani jakiekolwiek inne potrącenia nie mają miejsca przy wymianie rzeczonych monet Cesarskich.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Zeszyt XXI, Nr. 87, stron. 301.

110.

Circular-Verordnung des Armee-Ober-Commando vom 24. Juli 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 110, ausgegeben am 3. August 1858),

betreffend die Berechnung der von einem Deserteur nachzudienenden Zeit.

Zur Vermeidung einer irrigen Auslegung des §. 208, lit. e) des Militär-Strafgesetzbuches findet das Armee-Ober-Commando zu bestimmen, daß mit Rückblick auf den Zweck dieser gesetzlichen Verfügung der Sinn des zweiten Absatzes derselben dahin aufzufassen sei, daß ein Deserteur auch im Falle wiederholter Entweichungen zu einer Nachdienung nur in soferne verhalten werden könne, als hierdurch die gesetzliche, d. i. die capitulationsmäßige Dienstzeit im Ganzen nicht über vier Jahre überschritten wird.

Es ist daher bei jeder wiederholten Desertion eines Soldaten, bei der Bestimmung der wegen dieser letzten Desertion nachzudienenden Zeit, stets auf die wegen der früheren Desertionen ihm zur Nachdienung bemessenen Zeit der erforderliche Bedacht zu nehmen.

Hiebei versteht es sich von selbst, daß hierdurch an den Vorschriften über die Verpflichtung zur Abdienung der Reserve-Dienstzeit und über die Nichtanrechnung der während der Desertion verflossenen Zeit in die Capitulation, keinerlei Aenderung bewirkt werde, und daß da, wo bei einem Deserteur die Berechnung der wegen der Desertion nach der Abwesenheit nachzudienenden Zeit in einer anderen Art erfolgt sein sollte, die Rectificirung des Grundbuches nach der gegenwärtigen Erläuterung zu bewirken sei.

Erzherzog **Wilhelm** m. p.
Feldmarschall-Lieutenant.

111.

Verordnung des Finanzministeriums vom 27. Juli 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 111, ausgegeben am 3. August 1858),

giltig für jene Kronländer, in denen die Wegmaut-Directiven vom 17. Mai 1821 in Kraft bestehen,

über die mauthfreie Behandlung der Leichenfuhren und der sie begleitenden Wägen.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 18. Juli 1858 wird die mit dem kaiserlichen Patente vom 10. Februar 1853, §. 18, Zahl 21 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 133) für Ungarn mit seinen ehemaligen Nebenländern ausgesprochene unbedingte Mauthbefreiung der Leichenfuhren und der sie begleitenden Wägen, welche mit oder ohne priesterliche Begleitung zur Begräbnißstätte ziehen, auch auf die Kronländer ausgedehnt, in denen die Wegmauth-Directiven vom 17. Mai 1821 in Wirksamkeit stehen.

110.
Okólnik Nadkomendy Wojskowéj z dnia 24. Lipca 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 110, wydana dnia 3. Sierpnia 1858),

dotyczące policzenia czasu, od zbiega odsłużonym być mającego.

Dla uchylenia mylnego tłumaczenia §. 208 lit. *e)* ustawy karnéj wojskowéj ustanawia nadkomenda wojskowa, iż ze względu na cel rzeczonego prawnego rozporządzenia drugi ustęp onegoż w ten sposób ma być rozumiany, iż zbieg także w przypadku powtórnego zbiegostwa zniewolonym być może do odsłużenia czasu dalszego o tyle tylko, o ile przezto prawny czas służby w zupełności nie przenosi lat czterech nad czas służby kapitulacyjny.

Przy powtorném zbiegostwie żołnierza przeto, dla oznaczenia czasu daléj odsłużonym być mającego z powodu ostatniéj dezercyi, zawsze wzgląd należyty brać się winno na czas, z powodu dawniejszych dezercyj do dalszego odsłużenia wymierzony.

Przytém rozumié się samo przez się, iż przezto nie doznają żadnéj zmiany przepisy o zobowiązaniu do odsłużenia rezerwowego czasu służby tudzież o niepoliczeniu do kapitulacyi czasu, podczas dezercyi upłynionego, i że tam, gdzieby u zbiega policzenie czasu, z powodu dezercyi po niebytności daléj odsłużonym być mającego, w inny sposób nastąpić miało, rektyfikacyja księgi gruntowéj wedle niniejszego objaśnienia uskutecznioną być ma.

Arcyksiążę **Wilhelm** m. p.
Feldmarszałek - Porucznik.

111.
Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 27. Lipca 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 111, wydana dnia 3. Sierpnia 1858),

obowiązujące w tych Krajach Koronnych, w których w mocy zostają dyrektywy co do myta drogowego z dnia 17. Maja 1821 r.,

o bezpłatném postępowaniu z furami, trupów wiozącemi, tudzież wozami onym towarzyszącemi.

W skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 18. Lipca 1858 r., bezwzględne uwolnienie od myta fur z trupami jako też wozów im towarzyszących, do cmentarza jadących przy towarzystwie kapłańskiém lub bez takowego, wyrzeczone Cesarskim Patentem z dnia 10. Lutego 1853 r. §. 18 Liczba 21 (Dziennik Praw Państwa Nr. 133) dla Węgier wraz z dawniejszemi krajami przybocznemi, rozciągnioném zostaje także i na Kraje koronne, w których moc mają dyrektywy myta drogowego z dnia 17. Maja 1821 r.

Diese Mauthbefreiung hat jedoch erst vom nächsten Verpachtungs-Termine in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

112.

Verordnung der Minister des Innern und der Justiz vom 28. Juli 1858,

giltig für Ungarn, Croatien und Slawonien, die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate und für Siebenbürgen,

mit einer Erläuterung des §. 176 der Urbarialgerichts-Instructionen, über das, bei Berufungen gegen zwei gleichlautende Entscheidungen an das oberste Urbarialgericht zu beobachtende Verfahren.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 112, ausgegeben am 3. August 1858.

113.

Verordnung des Finanzministeriums vom 28. Juli 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 113, ausgegeben am 3. August 1858),

wirksam für sämmtliche Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches,

betreffend die Vorschrift über die von den Candidaten für Dienststellen bei den Steuerämtern abzulegende Prüfung.

Ueber die von den Candidaten für Dienststellen bei den Steuerämtern abzulegende Prüfung werden im Einvernehmen mit den Ministerien des Innern und der Justiz, — mit Bezug auf den Finanzministerial-Erlaß vom 25. October 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt, LXXIV. Stück, Nr. 225 *), nachstehende Bestimmungen vorgezeichnet:

§. 1.

Die Candidaten für Dienststellen bei den Steuerämtern haben vor Ablauf von drei Jahren, vom Tage des Eintrittes in die Probeverwendung an gerechnet, sich einer Prüfung für diesen Dienstzweig zu unterziehen.

Der gute Erfolg dieser Prüfung ist eine Bedingung ihrer Aufnahme und Beeidigung als Steueramts-Praktikanten.

§. 2.

Diese Prüfung hat zu umfassen:

a) Die wesentlichen Bestimmungen über die directe Besteuerung, mit Inbegriff der Einrichtung des Grundsteuer-Katasters, sowie jene über die indirecte Besteuerung,

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1853, Erste Abtheilung, LIV. Stück, Nr. 222, Seite 742.

Ta atoli wolność myta wchodzi w życie dopiéro z chwilą następującego terminu wydzierżawienia.

Baron **Bruck** m. p.

112.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28. Lipca 1858,

obowiązujące w Węgrzech, Kroacyi i Sławonii, w Województwie Serbskiém, wraz z Banatem Temeskim i w Siedmiogrodzie,

objaśniające §. 176 instrukcyj dla sądów urbaryjalnych o postępowaniu, mającém być zachowaném w razie powołania od dwóch jednostajnych rozstrzygnień do Najwyższego Sądu urbaryjalnego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, N. 112, wydaną dnia 3. Sierpnia 1858.

113.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 28. Lipca 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, N. 113, wydana dnia 3. Sierpnia 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Królestwo Lombardzko-Weneckie

dotyczące egzaminu, złożonym być mającego od kandydatów do posad przy urzędach poborczych.

Względem egzaminu, mającego być złożonym od kandydatów do posad przy urzędach poborczych, wydają się w porozumieniu z Ministerstwami Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości,— odnośnie do Rozrządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 25. Października 1853 r. (Dziennik Praw Państwa, Część LXXIV, Nr. 225 *) Postanowienia następujące:

§. 1.

Ubiegający się o posady służbowe przy urzędach poborczych mają przed upływem lat trzech, licząc od dnia wstąpienia do aplikacyi na próbę, poddać się egzaminowi dla téj gałęzi służbowéj.

Dobry skutek egzaminu tego jest warunkiem ich przyjęcia i zaprzysiężenia na praktykantów w urzędzie poborczym.

§. 2.

Egzamin ten obejmować będzie:

a) Główne Postanowienia o bezpośredniém opodatkowaniu, łącznie z urządzeniem katastru podatku gruntowego, równie jak Postanowienia o pośredniém

---

*) Dziennik Rządowy dla Kraju Koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1853, Oddział piérwszy, Część LIV, Nr. 222, Stronica 742.

in soweit letztere den Geschäftskreis der Steuerämter berührt, daher insbesonders über die Bemessung und Einhebung der Verzehrungssteuer, dann die Grundsätze über die Gebührenbemessung von Rechtsgeschäften;

b) die für die Steuerämter bestehenden Casse- und Verrechnungsvorschriften mit Einschluß der Bestimmungen über die cassemäßige Behandlung des Waisen-, Curanden- und Depositenvermögens, dann der politischen und Baudepositen, sammt den für das Dienstverhältniß der Steuerämter geltenden Anordnungen.— In Ländern, in denen ausgedehnte Staats- oder Fondsgüter bestehen, und von den Finanzbehörden verwaltet werden, können auch Fragen über die allgemeinen Grundsätze des Staatsgüter-Rechnungswesens gestellt werden.

§. 3.

Diese Prüfung wird in der Regel bei der, für die Geschäfte der directen Besteuerung bestellten Landesbehörde, in deren Amtsgebiete der Candidat dient, vorgenommen.

Der Chef dieser Behörde kann jedoch auch eine Finanzbezirks-Direction für Candidaten, die an einem von der Landesbehörde entlegenen Orte dienen, zur Vollziehung dieser Prüfung ermächtigen.

§. 4.

Die Prüfungscommission hat unter dem Vorsitze eines Rathes der Steuer-Landesbehörde, oder, im Falle der Delegirung einer Finanzbezirks-Behörde, des Vorstehers der letzteren, aus einem Steuerinspector oder Unterinspector, einem Finanzbezirks-Commissär und einem höheren Rechnungsbeamten zu bestehen.

§. 5.

Die Prüfung hat sowohl in mündlicher Beantwortung gestellter Fragen, als auch in schriftlicher Vollziehung einiger Aufgaben zu bestehen, die sich auf die Vornahme einzelner Manipulationsacte oder die Anwendung der Verrechnungsvorschriften beziehen.

§. 6.

In dem über die mündliche Prüfung aufzunehmenden Protokolle ist bei jeder Frage zu bemerken, ob der Candidat dieselbe „sehr gut“, „gut“, „minder erschöpfend“ oder „unrichtig“ beantwortete, oder ob deren Beantwortung gänzlich unterblieb.

Den Schluß des Protokolles, welchem auch die schriftliche Ausarbeitung anzuschließen kommt, bildet das Commissionsgutachten, ob der Candidat zur Aufnahme als Steueramts-Praktikant geeignet sei oder nicht.

§. 7.

Ueber den Erfolg der Prüfung entscheidet die für die Geschäfte der directen Besteuerung bestellte Landesbehörde, und zwar im Falle des entsprechenden Erfolges der Prüfung in der Regel ohne Ausfertigung eines besonderen Prüfungsdecretes, durch die

opodatkowaniu, o ile te dotyczą zakresu czynności urzędów poborczych, przeto mianowicie o wymierzeniu i pobieraniu podatków konsumcyjnych, tudzież zasady o wymierzeniu należytości od interesów prawnych;

b) istniejące dla urzędów poborczych przepisy kasowe i obrachunkowe łącznie z Postanowieniami o kasowém postępowaniu z majątkiem sierocińskim, kuratelskim i depozytowym, i depozytami politycznemi i budowniczemi, wraz z zarządzeniami, co do stósunku służbowego urzędów poborczych istniejącemi. W Krajach, gdzie istnieją rozległe dobra rządowe lub funduszowe, administrowane przez władze skarbowe, mogą także być dane pytania o ogólnych zasadach rachunkowości dóbr rządowych.

§. 3.

Egzamin ten przedsięwziętym będzie z reguły u władzy krajowéj, dla czynności bezpośredniego opodatkowania ustanowionéj, w któréj okręgu urzędowym kandydat służbę pełni.

Szef władzy téj atoli może do przedsiębrania egzaminu tego upoważnić także dyrekcyję powiatu finansowego dla kandydatów, pełniących służbę w miejscu, odległém od władzy krajowéj.

§. 4.

Komisyja egzaminacyjna składać się będzie pod przewodnictwem jednego radcy władzy krajowéj poborczéj, albo, w razie delegacyi władzy powiatowéj finansowéj, przełożonego téjże, z jednego inspektora poborczego lub podinspektora, jednego komisarza powiatu skarbowego i jednego wyższego urzędnika rachunkowego.

§. 5.

Egzamin zasadzać się będzie nie tylko na ustnéj odpowiedzi pytań danych, ale też i na piśmienném wykonaniu niektórych zadań, dotyczących przedsiębrania pojedynczych aktów manipulacyjnych lub zastósowania przepisów obrachunkowych.

§. 6.

W protokóle, mającym być spisanym względem egzaminu ustnego przy każdém pytaniu zanotować należy, czy kandydat odpowiedział takowe „bardzo dobrze“, „dobrze“, „mniéj dostatecznie“, lub „mylnie“ albo czyli wcale nie dał odpowiedzi.

Koniec protokółu, do którego także załączone być ma piśmienne wypracowanie, zawiérać ma zdanie komisyi, czy kandydat do przyjęcia na praktykanta urzędu poborczego zdolnym jest lub nie.

§. 7.

Względem skutku egzaminu rozstrzyga władza krajowa, dla czynności bezpośredniego opodatkowania ustanowiona, a to w razie odpowiedniego skutku egzaminu w powszechności bez wystawienia szczególnego dekretu względem egza-

Ernennung des Candidaten zum Steueramts-Praktikanten und dessen Zulassung zur Beeidigung, vorausgesetzt, daß der Candidat sich nebstbei zur Zufriedenheit im Dienste verwendet, und außer demselben reine Sitten beobachtet.— Sollte dessen Verwendung oder Benehmen von der Art sein, daß die dauernde Aufnahme als Praktikant nicht unbedenklich zugestanden, jedoch auch nicht bereits dessen Enthebung von der Probeverwendung ausgesprochen werden kann, so soll ihm zwar der Erfolg der Prüfung bekannt gemacht, zugleich aber, innerhalb der längsten Dauer der Probeverwendung (§. 1), eine angemessene Frist zur Behebung der entgegenstehenden Mängel einberaumt werden.

§. 8.

Wird das Ergebniß der Prüfung für ungenügend erkannt, so darf die genannte Landesbehörde dem Candidaten zur Wiederholung der Prüfung ein weiteres Jahr, jedoch nur in dem Maße, als hiedurch die vorgezeichnete längste Dauer der Probeverwendung von drei Jahren nicht überschritten wird, und nur in dem Falle bewilligen, als dessen Fähigkeiten und Verwendung bei fortgesetzter Geschäftsübung eine entsprechende Ausbildung für den Steueramtsdienst mit Grund erwarten lassen.

Freiherr von **Bruck** m. p.

minu, przez mianowanie kandydata na praktykanta urzędu poborczego i przypuszczenie do przysięgi, pod warunkiem, że kandydat oprócz tego z zadowoleniem służbę pełni, a w stósunkach pozasłużbowych zachowuje obyczaje nieskazitelne.

Gdyby jego aplikacyja lub zachowanie się takie było, iżby stałe przyjęcie na praktykanta nie mogło być wprost przyznane, atoliż także i jego oddalenie od użycia na próbę nie zostało jeszcze wyrzeczone, natedy należy mu wprawdzie ogłosić skutek egzaminu, a przytém oraz w ciągu najdłuższego trwania użycia na próbę (§. 1), wyznaczyć stósowny termin do usunięcia przeszkód, w drodze stojących.

§. 8.

Gdyby skutek egzaminu uznanym był za niedostateczny, rzeczona władza krajowa może kandydatowi dla powtórzenia onegoż dozwolić dalszego roku, wszakże o tyle tylko, o ile przez to przepisany najdłuższy przeciąg trzechletniego użycia na próbę nie jest przewyższony, a oraz w tym tylko razie, gdy zdolności jego i aplikacyja przy ciągłéj wprawie niepłonną po nim rościć każą nadzieję, iż nabędzie odpowiedniego wykształcenia dla służby urzędu poborczego.

Baron **Bruck** m. p.